

Bismarkom državni kancelar od l. 1890—94. Grof Kaprivi je bil poštenega, odkritosrčnega moškega značaja, zato pa je imel tudi kot državni kancelar v sebičnih nemških politikih mnogo sovražnikov. Bil je za versko šolo, nasprotnih političnih strank ni hotel zatiravati s silo, nasproti nedolžnim pruskim Poljakom je bil, kolikor je bilo vsaj v njegovi moči, vedno prizanesljiv. V poštenosti je daleko presegal trolasega Bismarka, a v diplomatični spretnosti in zvitosti Bismarka ni dosegel.

Smrt bolgarske kneginje. Komaj jeden dan po veselem poročilu, da je bolgarska kneginja Marija Lujiza povila četrto dete, princezino Klementino, došla je iz bolgarske prestolnice vest, kojoj smo že tudi mi naznanili, da je umrla kneginja. Zadnji dan minulega meseca nekaj minut čez najjstjo uro izdihnila je kneginja Marija Lujiza, prevedena s sv. zakramenti svojo blago dušo po kratkem bolehanju. Influenca, ki se je pozneje prelevila v plućnico, ter najbrže prezgodnji porod so vzroki njene bolezni. Dne 17. m. m. dopolnila je kneginja šele osemindvajseto leto. Zaročila se je dne 14. febr. 1893 s knezom Ferdinandom in 20. aprila isto leto se je z njim poročila. Rojena in vzgojena je v katoliški veri, ostala je zvesta tej veri do konca svojega življenja ter vzgojevala istotako svoje tri otroke. Le žal, da nje soprog ni bil tako značajan ter ji je s svojim mešetarjenjem z vero princa Borisa povzročil veliko britkostij. Preživela je torej skoro celo dobo zakonskega življenja le malo veselja. Smrt rešila jo je premnogih britkostij. Zbog svoje ljubeznivosti in blagega srca se je kmalu prikupila večini bolgarskega naroda, največ simpatij pa je uživala na dunajskem dvoru, in smelo trdimo, da so se ravno radi nje poravnale mirnim potom čisto napete razmere mej Dunajem in Sofijo. Včeraj v sredo je bil pokop, katerega se je udeležil namesto našega cesarja nadvojvoda Leopold Salvator.

Dopisi.

Iz Pragerskega. Dne 5. svečana se je ustanovilo tukaj društvo »Südmark«. Kar presenečeni smo bili, pristopilo je društvu 64 članov. Ni mi treba posebej povdarjati, da je polovica med temi slovenskega pokolenja. Pristopili so udje, katerih stariši in otroci ne znajo nemški, pač žalosten dokaz, kako malo zavednosti vlada v tukajšnjem okraju. Pristopila je med drugimi svojega spola — pozor, ne prestrašite se preveč — tudi soproga gosp. nadučitelja na Spodnji Polskavi. To je skoro neverjetno!

Mirno smo živeli do sedaj skupaj, ali ustanovitev omenjenega društva nas mora ločiti. Od vnožja Pohorja do Ptuja, pet župnij: Zgornja in Spodnja Polskava, Črešnjevce, Cirkovce in Sv. Lovrene nima nikakega slovenskega društva. In vendar je tukaj mnogo zavednih mož, ki bi bili že davno lahko kaj storili. Gospodje duhovniki, učitelji in kmetje, kateri ste si svojega slovenskega rojstva svesti, vzdramate se! V vaši sredini se je ustanovilo društvo, ki hoče vaše otroke potujčiti, ki hoče nevedneže zapeljati, da pogubljajo samega sebe. V vaši sredini bo kmalu stala šulferajnska šola, ki bo slovenske otroke učila sramovati se svojega maternega jezika. Postavite se v bran nemškemu društvu na Pragerskem ter ustanovite v Cirkovcah, v vaši sredini, kot mogočen zid proti ptujčevanju družbo sv. Cirila in Metoda, najlepši odgovor na tuje napade. Sklicujte narodne shode. Znani slovenski rodoljubi v Celji in na Teharjih, kateri se ne bojijo težavnih potov, se bodo gotovo z veseljem odzvali vašemu povabilu. Stopite v sredo onih občin, katere se vedno imenujejo, kadar se gre za narodno stvar.

Z veseljem sem slišal pred kratkim, da je Zgornja Polskava v narodnih rokah. Kako pa je na Spodnji Polskavi? Tukaj je nemški

»Feuerwehr«, županstvo uraduje nemški in pri edinem trgovcu so vsi napisi v nemškem jeziku. Koliko vas je pa vendar pravih Nemcev v celi občini? V celi vasi Polskavi ne bo menda nobenega, kajti kdor nemški govori, se zato ni Nemec. Nemcev je le na Pragerskem nekaj, in ti so dve tretjini železniških uradnikov, poštni uradniki, najemnik železniške restavracije ter sedaj zelo imenitni trgovec Lerch, predsednik Südmarke, ki je s slovenskimi groši postal tako drzen — pa sva že skoraj pri kraju. In zaradi teh par Nemcev naj bi bil cel naš okraj kot nemški razupit? Ne in nikdar ne!

Slovenske občine, ki spadate v poštno področje Pragersko, vložite prošnjo za dvojezični poštni pečat ter prosite na pošti na Pragerskem slovensčine zmognih uradnikov, ki ne bodo tako neprijazni kakor sedajni. Pred seboj imam dopisnico, namenjeno iz Pragerskega na Črno goro. Ta dopisnica je dobila pečate »Črni vrh pri Idriji« in »Ljubljana« ter prišla nazaj z opombo, da je kraj neznan. In vendar pade prvi pogled poštnega uradnika, ki je to dopisnico tako daleč poslal, če zjutraj še ves zaspan vstane, na Črno goro. Prosite tudi pri železnici slovenskih uradnikov, potem se ne bodo ustanavljala na slovenskih tleh nemška društva.

Na Pragerskem se bo tekom tega leta železniško oboje mnogo pomnožilo. Upozorjam na to slovenske trgovce, da si ustanovi tukaj kateri svojo prodajalnico, ker bi prav lahko shajal. Vas pa, zavedni možje v okolici, pozivljam še enkrat na narodno delo! Pokazite, da ste Slovenci, navdušujte zaspane, podučujte nevedne ter osnujte kmalu v vaši sredini, v lepih Cirkovcah, podružnico sv. Cirila in Metoda, kot bran in val proti ustanovljeni Südmarki na Pragerskem!

Sv. Peter v Medvedovem selu. (Raznoterosti.) Šentpetrovska župnija je majhnega obsega. Zemlja pri nas je bolj ilovnata ter težka za delo. Po solnčnih hribih je vse zasajeno z vinsko trto, s staro in novo. Stara je začela pešati, zato smo se poprijeli že tudi ameriške trte, ki pri nas precej dobro uspeva. Naša vina so dobra, le škoda da so premalo naokoli znana. Bolj po ravninah imamo njive, ki še nam vedno rodijo v našo zadovoljnost. Na travnikih raste sladko seno. Sadunosnega drevja imamo dosti, in rado rodi, le češplje se že več let sem kujajo. — Zidati bomo morali novo šolsko poslopje, ki bo stalo čez 7000 gld. Gotovo lep denar za majhno občino, in kmetje bomo morali biti varčni. Od 27. do 31. januarja se je obhajal pri nas sv. misijon. Vodili so ga č. gg. lazaristi. Tudi pri nas smo začeli lansko leto streljati proti toči. Imamo že tri postaje na treh različnih hribih, ki so oddaljeni vsaksebi blizo četrte ure. Streljali smo z uspehom in prav pridno, dokler nam ni zmanjkalo smodnika. Preljubi gosp. urednik, če boste s tem dopisom zadovoljni, bom se kmalu zopet oglasil s kakim drugim, ker jih imam več v zalogi. (Le na dan z njimi! Urednik.)

Cven. (Snujmo zadrugel!) Dne 5. t. m. je zborovalo cvensko bralno društvo. Po običajnem vsporedu je prišla glavna točka na vrsto, pogovor o kmečkih zadrugah. To Vam je bilo živahno zborovanje! Glava pri glavi, bilo jih je nad 300 mož iz cvenske občine in zunanjih, ki so z največjim zanimanjem sledili besedam g. Kača iz Žalca, ki je takoj prihitel na predsednikovo povabilo na Cven. Hvala Vam, g. Kač, za Vaš trud in za Vašo požrtvovalnost. Prepričan sem, da Vaš rodoljubni trud ne bo brez sadu. Seme je padlo na dobro zemljo. Kmečka zadruga bo in mora takoj osnovana biti na Cvenu. Saj pa je tudi že izvoljen osnivalni odbor, ki bo brez zamude vkrenil potrebne korake. Da je take zadruga ravno tu potrebno, videl je g. Kač sam. N. pr. videl je v hlevi premožnega kmeta govejo živino, ki bi »dičila« drugod hlev živinozdravnika, da bi nad njo skušal svojo umetnost. Boljšo klajo, to požerejo konji, krave pa dobijo, s čemur po drugod postiljajo svinjam. Kdo bi verjel v Švici, da, celo pri

nas na Slovenskem, da se dobijo krave po 26 gld. In tako je pri nas. Zadruga naj stori, česar vsega ne more okrajni zastop. Tako bi bilo z živinorejo, enako pa tudi z žitom in drugimi poljskimi pridelki.

Zemlja naša je bogata; s tem se sami hvalijo murski poljanci: torej na skupno delo, da bomo od bogate zemlje imeli tudi bogat dobiček. Oglašajte se pridno kot udje pri osnivalnem odboru. Vstopnino in deleže bomo določili pozneje skupaj. Ne odlagajte dolgo, v teku 10 dnij mora biti stvar dognana. Naj Vas k temu klicu priganja pogled na slavne ljut. gorice, ki jih imajo sedaj v lasti ljudje, katerim gotovo ne bi je za vas srce. In ko bi se godilo kedaj z Vašimi polji enako? Da se to ne zgodi, v to pomozite Bog in kmečke zadrugne.

Iz Merčnesele. (Občinske volitve in agitatorji.) Od nekdanj že so Bobošljani bili vrli narodnjaki, vneti katoličani ter značajni možje. Volitve v občinski odbor so bile navadno mirne; kajti tukaj so vsakemu smeli brez pomisleka težavno butaro naložiti. Sedaj pa je s staro mirnostjo proč. Pred tremi leti je bil izvoljen za župana mož, kateri si zdaj prizadeva z nekim Frencecom ljudstvo za se pridobiti, da bi še nadalje nosil županski zvonec. Geslo jima je: Taki ne sodijo v občinski odbor, kateri z gospodi držijo, ampak le taki, ki duhovnike čez ramo gledajo. Pravita tudi o starih poštenih odbornikih, da so si vsa pota zelo visoko računali; s tem jih hočeta spraviti pred volilci ob priljubljenost. Že več tednov pred zadnjo volitvijo, ki pa je ovržena, je naš Peričn Frence pripravljal vse Čevšljane, Gajlane in Reštajljane, naj vržejo stari odbor in naj volijo družega, ki sta ga z Dušičem na posilinemško-demokratski podlagi sestavila. Pri tem beganju volilcev ga je podpiral neki Ribč. Žalostno, da jim je šlo mnogo volilcev resnično na limanice. Še nekaj! Omenjeni Peričn Frence je pred kratkim tudi govoril zaradi nekega članka v »Slov. Gospodarju« ter se izrazil, da ga Vam bo s § 19. tiskovne postave popravil. To pa je že smešno! Zajec se ne ume na boben, a Peričn Frence ne na § 19. tiskovne postave. Naj zadostuje za danes; toda o priliki se že hočemo pomeniti.

Hajdina pri Ptujju. (Zborovanje.) V Hajdini pri Ptujju je imelo kmet. bral. društvo pret. m. 22. januarja svoje zborovanje v bralni sobi g. Senekoviča. Zborovanje je otvoril predsednik ter došle ude in goste s prijaznim »dobro došli« pozdravil. Potem da besedo g. podpredsedniku F. P., kateri povdarja, da je odbor br. društva v pretečenem letu v jesen nameraval prirediti svojim udom na prostem veselico; pa je to opustil zaradi smrti naše presvitle cesarice. Za tem se je zahvaljeval vsem udom, katerih je pretečeno leto bilo 54, ter zopet priporočal vstop k prekoristnemu društvu. Takoj jih je pristopilo čez 30 novih udov. Konečno je zaklical govornik »Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo!«

Potem pa novoizvoljeni podpredsednik g. F. H. navede dolžnosti udov in koristi bral. društva in razvije svoj program, katerega obljubi tudi izpolniti, ako Bog da in ako ostane v društvu vzajemnost in sloga. Sedaj pa pride na vrsto predavanje o sadjereji, v katerem nam je g. učitelj. A. Pogrujc vse tako natanko razložil in pojasnil, da smo se kar čudili; ker marsikateri niti vedel in videl ni, kako se drevesce cepi, presajuje, obrezuje itd. in vse to nam je omenjeni gosp. dejanski pokazal; obljubil nam je tudi, osebno se na dom potruditi in nas doma v naših drevesnicah še bolj natanko poučiti. Povedal nam je naravnost, da imamo pripravno zemljo, le akacije, bezg in drugo nepotrebno robidje treba od plotov in ograj odstraniti; potem pa pridno saditi drevesca. Res, kaj nam pomaga tarnati, ako vidimo v bližnjih vaseh, ali pa pri sosedu, da imajo v sadovnjaku lepa drevesa in v jesen obilo sadja, pri nas pa nič, če pa ničesar ne storimo. Resnica je, pomagaj si sam, in pomagal ti bo Bog. Vsi

smo toraj sklenili, odrasli in mladi, da se hočemo poprijeti dela, katerega nam je gosp. učitelj tako iskreno priporočal in tako natanko rjasnil. Hvaležni smo mu za ta pouk, hvaležni mu bomo poznej, ko bomo užívali, za kar nas je tokrat tako živo vspodbujal. Ko nam društvo pripodnjič veselico priredi, pričakujemo spet kaj koristnega.

Gornja Radgona. (Posojilnica.) Naša Posojilnica prav lepo napreduje. Imela je preteklo leto 1898 prometa 129.431 gld. 50 kr. za 29.258 gld. 18 kr. več kot 1897 leta; zares lep napredek. Zadržnikov šteje 448. Kar pa je najlepše znamenje napredka, je to, da si pridobiva posojilnica zmiraj več zaupanja med ljudstvom. Hranilne vloge so se leta 1898 pomnožile za 94.919 gld. 26 kr. Da izvršuje posojilnica vestno tudi ta svoj poklic, po svojih močeh pomagati z denarjem potrebnim zadržnikom, nam dokazuje dejstvo, da ima izposojenega denarja 117.550 gld. 03 kr. in da se je od časa, odkar obstoji posojilnica v našem okraju, število dražbenih prodaj pri našem sodišče jako skrcilo. V obče kaže celi računski izkaz posojilnice lep napredek. V kratki dobi 7 let je narasel rezervni fond posojilnice na več kot 8000 gld. Temu lepemu napredku ima se posojilnica zahvaliti pred vsem nesebičnemu delovanju njenega načelnštva, ki opravlja vse posle, ki pri tako velikem prometu niso ravno malenkostni, zastoj. Na našo posojilnico smo lahko ponosni!

Dragi rojaki kažite tudi Vi, da se veselite procvita tega narodnega zavoda, naše posojilnice, in storite tudi vi svojo dolžnost. Kajti čim več boste vložili pri posojilnici, tem lažje in uspešneje bode delala v provspah našega okraja. In posojilnica že sedaj mnogo koristi našemu ljudstvu. Le eno korist še naj omenimo! Pri posojilnici dobivate od svojih vlog za $\frac{1}{2}\%$ več obresti, kakor pri nemški radgonski hranilnici, ki obrestuje vloge samo s 5% , posojilnica pa s $5\frac{1}{2}\%$. Zato naj tudi tukaj velja geslo: »Svoji k svojim«, in »zdrženimi močmi bomo močni.«

Kapela. (Zborovanje.) Dan 29. jan. je bil imeniten za Kapelo in ves gornjeradgonski okraj. Imeli smo razven občnega zbora bralnega društva, o katerem poročamo drugod, tudi shod ljutomerskega in gornjeradgonskega političnega društva. Govorila sta g. dr. Rozina deželni poslanec in g. Kukovec, predsednik istega polit. društva in bivši dež. poslanec, prav poljudno in zgovorno. Veliko smo pričakovali in še več pričakali, kakor smo pričakovali. Domače ljudstvo, kmetje in delavci in iz bližnjih sosednih krajev, katerega je bilo precejšnje število, je poslušalo zelo pozorno ter z velikim zanimanjem.

Gospod dr. Rozina je razložil, da mi Slovenci ne moremo v našem deželnem deželnem zboru skoro ničesar doseči, ker smo v manjšini po številu in po nepravilni razdelitvi volilne pravice. Ako poslanci naši kaj pridobijo, dosežejo to z veliko opreznostjo in marljivostjo, ker morajo vedno paziti, kaj nameravajo nasprotniki Nemci, posebno liberalci. Dokler nismo imeli nikogar v deželnem odboru, niso mogli vedeti naši poslanci naprej namenov nemških liberalcev, a zdaj je boljše, odkar imamo vsaj jednega odbornika. Morali pa bi imeti vsaj 3 odbornike. V deželnem šolskem svetu pa imamo samo jednega verskega zastopnika, ki sicer stori, kolikor more, narodnega zastopnika pa da nimamo. Zato moramo terjati, da se dež. šolski svet loči v nemškega in slovenskega, da bomo mi sami v svoji šoli gospodarji; govoril je tudi o vstavitvi slov. vinorejske šole v Ljutomeru za ljutomerski, ormoški in gornjeradgonski okraj. Lovska postava, da se je sicer zboljšala, a ta postava bi morala braniti tudi sadonosnike, česar pa ne stori. Narisal je dalje, ker je pomena je za gornjeradgonski okraj, kakega naš sirotinski denar v rokah naših nasprotnikov. Da naši ljudje ne ravnajo prav, da nosijo svoj denar v nemško hranilnico, katera je imela dobička v pretečenem letu

25 tisoč, pa niti krajcarja ne da v naše narodne namene. Torej je opominjal, naj nosijo svoj prihranjen denar v našo gornjeradgonsko posojilnico, ki je v naših rokah. Gornjeradgonski okrajni zastop ni v narodnih rokah. Volilci tega zastopa, bodite edini in ne ozirajte se pri prihodnji volitvi na nobeno mito nasprotnikov, in volite narodne Slovence in zastop bo gotovo v naših rokah. Tako volite vsi predstojniki in vsi kmeti. Ker ni okrajni zastop v naših rokah, trpimo v šoli veliko več, kakor bi inače. Zato nam nasprotniki vsiljujejo tudi nemške zdravnike in smo tudi na železnici ptujci. Zato še v Gornji Radgoni nimamo kolodvora, katerega potrebujemo krvavo, in moramo voziti blago skozi mesto, kjer imamo več stroškov, in je vsled tega tudi radgonski kolodvor preobložen. Okraj je nekdanj obljubil dati 20.000 gld., da bi dobili kolodvor v Gornji Radgoni, pa ga ni, ampak je slepa postaja (Haltestelle). G. Kukovec nam je razlagal o oskrbovanju ubožcev sploh in posebej o sirotišču, o odpravljenem deželnem zavetišču (najdenišču) in rodišču in o neodpravljenih stroških, o domovinski pravici, kdo je namreč dolžen uboge vzdrževati. Mi tukaj izražamo, naj se opešanci oskrbujejo tam, kjer so opešali ali svojo moč izgubili. O vsem nas je prepričal z izvrstnimi dokazi in mnogimi številkami. Nazadnje še nas je vnel za kmečke zadruge. Za te smo sicer že dolgo zavzeti in želimo le ter prosimo naše vodje, naj jih čim prej ustanovijo v Ljutomeru s podružnicami pri Kapeli in pri sv. Petru v Gornji Radgoni.

Govornikom smo zelo hvaležni in izražujemo javno zahvalo, katero res zaslužita za trud in požrtvovalnost: Bog plati in prosimo, da nas še v kratkem zopet prideta učiti, kajti, če tudi je med nami občinstva, ki bo ohranilo ves nauk, vendar je med njim mnogo neukih in začetnikov, kateri potrebujejo večkratnega poduka ter žive besede. Danes smo tudi spoznali, kako imenitno in neobhodno potrebno je priprostemu ljudstvu bralno in politično društvo, ker bralno društvo se z branjem splošno naobrazuje, s političnim branjem pa se naobrazuje za politična društva in sploh za politično in socijalno življenje. Zato vstanavljajte povsod obe društvi ali vsaj bralna društva v vsaki župniji in pristopajte k njemu. Kapelčani, držite se svojega bralnega društva in okleinite se ga!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Mil. knez in škof) so se v torek s preč. gg. kanonikom dr. Iv. Križaničem in dr. Jož. Pajekom odpeljali v Gradec k novemu deželnemu namestniku grofu Clary-Aldringen. Še isti dan so se vrnili v svoje bivališče nazaj.

(Poroka.) Dne 8. febr. se je v Gradcu poročil gimnazijski učitelj v Mariboru, gosp. Karol Verstovšek z gospico Pavlo Zwierzinovo, hčerjo deželno-knjižnega urada stajarskega, Edvarda Zwierzine. Starešini sta bila gg. dr. Žizek in Pessler.

(Imenovanje.) Predsednik mariborskega okrožnega sodišča dr. Greistorfer je imenovan dvornim svetnikom.

(Občinske volitve.) Na Humu pri Ormoži bodo v kratkem volitve v občinski odbor. Paziti bode, da nekateri preveliki razumniki (?) ne pridejo v njega, ker skilijo v tujino, le sebe preveč hvalijo in se celo v sosednih občinah ponujajo. Pravočasno pametno prevdariti!

(Dar.) Majšperskemu kmetijskemu bralnemu društvu poslal je zopet visokorodni gospod dr. Franc Jurtela, odvetnik in deželni poslanec v Ptuj 10 gld., za kar se mu najsrčneje zahvaljujemo.

(Slovenska zmaga.) Pri občinskih volitvah v Pekrah so Slovenci zmagali v vseh treh volilnih razredih. Živeli, slava jim!

(Pri Sv. Lovrencu na drav. polju) so vložili prošnjo za samosvojo pošto, ki bi naj imela zvezo s Sterntalom in Rogatcem. — Tamkaj še zmeraj razsaja škrlatica in ni upanja, da bi kmalu ponehala. Šola je že od Božiča sem zaprta.

(Odlikovanje.) Predstojnik oo. lazaristov sv. Jožefa pri Celju g. Janez Macun je dobil 27. januarja od papeža Leona XIII. častni naslov: apostolski misijonar za njegovo 25letno neumorno delovanje po misijonih.

(Veselica v dijaškem semenišču) na Svečnico, katere so se udeležili tudi mil. g. knez in škof dr. M. Napotnik, obnesla se je prav dobro. Igra »Večni kovač« se je igrala v vseh ulogah s popolnim umevanjem dejanskega položaja in lahkotno. Petje, tamburanje in citranje je bilo dobro vglajeno in vvežbano ter je zadovoljilo vse goste.

(Nove slovenščine ne znajo.) Nemški listi na Slovenskem Štajarju radi govorijo, da dobro razumejo slovenščino, toda staro slovenščino, a »nova« slovenščina, kakor jo pišemo sedaj po naših listih in knjigah, tam jim je neki nerazumljiva. Vse se spremeni na svetu, pravijo ljudje, in po vsej pravici. Tudi ta trditev nemških časnikov, da ne razumejo sedanje književne »nove« slovenščine, postala je tekom časa neresnična. Kdor nam ne verjame, naj pogleda »Marburgerco« od zadnje sobote, kjer so celi predali napolnjeni z izvrstnimi prestavami iz »Slov. Gospod.« ki je po mnenju »Marburgerce« vendar tudi pisan v »novi« slovenščini.

(Prazno upanje.) »Marburgerci« ne da miru, da se slovenski narod poteguje za slovensko vseučilišče, zato nas je na Svečnico tolažila, da Slovenci sploh ne bomo več dolgo živeli, naj torej pustimo misel o vseučilišču. »Marburgerca« namreč že ve iz zgodovine narodov, da se vsak manj izobražen narod izgubi v sosednem, bolj izobraženem narodu. No, mi vendar nismo o svoji smrti prepričani. Kajti veliko vprašanje je, ali so Nemci, kateri pridejo z nami v dotiko, res izobraženejši nego mi. To je veliko, veliko vprašanje. Ako pa »Marburgerca« že na vsak način hoče, da se Slovenci prej ali slej poizgubijo med Nemci, morala bo torej prej ali slej skrbeti, da dobimo sem ob mejo zares tudi olikanejšo in izobraženejšo sosede. Seveda bo potem morala tudi »Marburgerca« prenehati, kajti za olikane in izobražene Nemce bo treba drugega lista.

(Slovensko uradovanje.) Iz Št. Petra pod Sv. gorami nam poročajo: V kozjanskem okraju uraduje v slovenskem jeziku občina Št. Peter pod Svet. gorami že od l. 1884, in slovenski pečat ima že od leta 1891. Sosedna občina Lastnič tudi že od l. 1897. uraduje slovenski, toda slovenskega pečata še nima. Upati je, da se kmalu dobi tudi slovenski pečat.

(Nagla smrt.) Na Vuzenici so imeli pri Metingerju p. d. Stopar plesno zabavo požarni brambovci v soboto 4. febr. zvečer. V nedeljo v jutro ob 2 uri prinese domača hči denar menjavat. Začne se tresti, paše in čez nekoliko trenutkov izdihne svojo dušo. Požarniki so ji napravili mrtvaški oder ter s tem končali veselico . . .

(Zadržna organizacija.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo društvu »Gospodarska zveza« v Ljubljani 2000 gld. podpore z namenom, da poskrbi za trgovsko izobražbo mož, ki bodo v obširnem obsegu snovali, vodili in pregledovali gospodarske zadruge v področju »Gospodarske zveze.« — Mlekarsko zadrugo so osnovali v Ziljski Bistrici na Koroškem. — V Tunjicah na Kranjskem so si ustanovili društvo skupne pomoči v nesrečah pri poslopih in goveji živini za turnjiške farane.

(V Št. Juriju ob južni železnici) se snuje zadruga. Da bi mnogo koristila!

(Na Gomilskem) se snuje »Bralno društvo.« Pravila so se že poslala na c. kr. namestništvo. Sploh so v savinjski dolini bralna društva zelo razširjena. Tako ima braslovška dekanija, dasi obsega le 8 župnij,